

[Grathwohl.]

Marked, men den har endda kunnet etablere en betydelig Eksport af Radioartikler, saaledes at man har kunnet skabe Arbejde til mange danske Arbejdere. Man opgør for Tiden alle dem, der er beskæftiget i Radioindustrien, til en 5 000—6 000. Der er enkelte Fabrikker, der alene beskæftiger 1 000 Mennesker. Til Trods for dette, har der denne Gang vist sig en Kulde overfor den danske Industri, der staar i stik Modsætning til den Interesse, man viste denne Sag i forrige Omgang. I Stedet for at bibeholde den Repræsentant, som den nugældende Lov berettiger Industrien til, har man strøget denne Repræsentant, og det uagtet man udvider Radoraadet fra 9 til 15 Medlemmer. Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. P. Andersen, anførte ganske vist, at Radioindustrien havde i Virkeligheden ikke haft og har ikke nogen Repræsentant i det nuværende Radoraad, det er en Mand, der staar udenfor Industrien. Men hvorfor har den ikke det? Loven kræver det, Loven paabyder jo simpelt hen, at der skal være en Repræsentant. Jeg formoder, at Aarsagen er den, at man forveksler det, der hedder Radiobranchen, med Radioindustrien — ved Radiobranchen forstås en Sæmmenslutning mellem Industriens Udøvere, Grossistforeningen, altsaa Importørerne, og Forhandlerne —, og det er vistnok gaaet til paa den Maade, at man i 1926 henvendte sig til denne Sæmmenslutning om at udpege en Repræsentant. Der ved opstod der naturligvis Divergenser mellem disse tre Grupper om, hvem der skulde besætte Pladsen, og saa har Ministeren den Gang sandsynligvis valgt den Udvej selv at foreslaa en Mand, som saa har faaet Tilslutning fra de andre Sider. Men det er dog egentlig ikke Hensigten, Industrien har Ret til at indstille en Mand, og denne Ret bør den kunne udøve. Det er en Kendsgerning, at Radioindustrien her i Landet har udviklet sig saa stærkt, at den har været i Stand til at dække Behovet herhjemme til Trods for den kolossale Udvikling, der er foregaaet. Naar man sammenligner Antallet af Lyttere i 1926, som var ca. 26 000, tror jeg, med det nuværende Antal, over 300 000, forstaar man, hvilken kolossal Forøgelse der har været i Forbruget af Radioartikler. Ikke desto mindre har Industrien udviklet sig saaledes, at den vil være i Stand til at dække hele Forbruget. Og dog mener man, at denne Industri, som dog maa spille en betydelig Rolle i Forbindelse med Radiofonis Udvikling, ikke bør være repræsenteret i Radoraadet. Der

bliver for Teknikkens Vedkommende egentlig kun Tale om en eneste Mand i Radoraadet, den Mand, som Ministeren for offentlige Arbejder skulde udnævne. Det bliver jo en højtstaaende Tekniker og videnskabeligt uddannet Mand. Men det vilde dog nok være gavnligt, om der var en Mand til, som havde direkte Føling med det praktiske Liv og med Erhvervet indenfor dette Omraade, og jeg tror, man ganske sikkert kan gaa ud fra, at der vilde være Brug for denne Mand ogsaa som et Forbindelsesled mellem Lytterne og Radioinstitutionen. Det er f. Eks. blevet fremhævet, at Hylterplagen skyldes tekniske Fejl ved Apparaterne, og det er muligt, at der kan være tekniske Fejl ved disse, som kan befordre denne Plage. Men den skyldes dog vistnok i høj Grad en uheldig Behandling af Apparaterne fra Lytternes Side. Mange Lyttere har ikke den rette Forstaaelse af, hvorledes Apparaterne skal behandles, og i saa Henseende kunde en Repræsentant for Teknikken og Industrien ganske sikkert gennem Radoraadet give gode Vejledninger og Vink.

Jeg beklager i høj Grad, at man viser denne Ligegyldighed for den danske Industri. Det er af Industriraadet og af Foreningen „Dansk Arbejde“ indtrængende blevet anbefalet at bevare den nuværende Repræsentant, og det ser jo i Grunden mærkeligt ud, at Rigsdagen forbeholder sig 4 af de 6 Pladser, som Raadet udvides med. Skulde der ikke være Raad til, naar man nu endelig udvider Radoraadet fra 9 til 15 Medlemmer, saa ogsaa at sætte 2 Mand til ind? Det kan ikke være Bekosteligheden, der er det afgørende, da det jo er Radiolytterne, som betaler det hele. Som bekendt har Staten slet ingen Udgifter og skal ingen Udgifter have ved hele Radioordningen. Staten kan kun have Fordel af Radioordningen, saa det er en Smaalighed at nægte denne store og udmærkede Industri den Repræsentant, som den saa stærkt ønsker. Jeg vil derfor indtrængende anbefale ærede Medlemmer at stemme for det fra konservativ Side stillede Ændringsforslag om Udvidelsen af Raadet til 17 Medlemmer.

Hartvig Frisch: Jeg tager Ordet i Anledning af Mindretallets Ændringsforslag; jeg vil nemlig gerne motivere min Afstemning med Hensyn til dette Ændringsforslag. Det, der er foreslaaet i Begyndelsen af det, om de 17 Medlemmer, forekommer mig vilkaarligt, og Fordelingen af disse 17 Medlemmer forekommer mig ikke tilfredsstillende. Naar jeg ønsker ikke blot at sige, at